

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **Ing. M. M.**, bývajúceho v B., zastúpeného Mgr. E. L., advokátkou so sídlom v K., proti povinným **1/ V. L.**, bývajúcemu v B., **2/ R. L.**, bývajúcej v B., **3/ A. L.**, bývajúcej v B., zastúpeným advokátom Mgr. K. H., N., **o vymoženie istiny 484 800 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II, pod sp.zn. 55 Er 1765/2009, o dovolaní povinných 1/ až 3/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. marca 2012, sp.zn. 19 CoE 107/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie povinných 1/ až 3/ **o d m i e t a**.

Povinní 1/ až 3/ sú povinní zaplatiť oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania v sume 1054,60 € na účet právnej zástupkyne Mgr. E. L., advokátky so sídlom v K., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II uznesením z 13. septembra 2011, č.k. 55 Er 1765/2009-76 povolil odklad exekúcie vedenej na súde u súdneho exekútora Mgr. J. M. pod sp.zn. EX 1065/09 do právoplatného skončenia konania vo veci žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o pôžičke, určenie neplatnosti vyhlásenia o uznaní dlhu a o súhlase povinných osôb s vykonateľnosťou, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 14C 161/2010. Rozhodol tak s poukazom na ustanovenie § 56 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 57 ods. 1 písm. b) a g) Exekučného poriadku. Konštatoval, že na Okresnom súde Bratislava II je vedené konanie pod spisovou značkou 14 C 161/2010 o určovacej žalobe, o ktorej nebolo právoplatne rozhodnuté a že rozhodnutie v predmetnej veci môže viesť k zastaveniu exekúcie. V prípade, ak by súd v tomto konaní vo veci samej určil zmluvu o pôžičke, vyhlásenie o uznaní dlhu a o súhlase povinných osôb s vykonateľnosťou notárskej zápisnice podľa § 41

Exekučného poriadku za neplatné právny úkony, bol by daný dôvod na zastavenie exekúcie. Ak by však nebol povolený odklad exekúcie a exekúcia by prebiehala ďalej, mohlo by to v dôsledku takej skutočnosti dôjsť k porušeniu práv povinných. Keďže navrátenie do predošlého stavu je v zmysle § 61 Exekučného poriadku v exekučnom konaní vylúčené, takýto stav by bol nezvratný. Preto odklad exekúcie povolil.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 27. marca 2012, sp.zn. 19 CoE 107/2011 uznesenie Okresného súdu Bratislava II č.k. 55 Er 1765/2009 -76 z 13. septembra 2011 zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Poukázal na to, že v danom prípade bola exekúcia nariadená na základe notárskej zápisnice napísanej na notárskom úrade JUDr. I. K. číslo N 108/2009, Nz 21953/2009, NcRIs 22322/2009 z 29. júna 2009, ktorou povinní ako dlžník, spoludlžník a ručiteľ v zmysle § 258 Občianskeho zákonníka uznali dlh vo výške 549 800,- € voči oprávnenému z titulu pôžičky. Dňa 17. júna 2011 podali povinní na súde návrh na odklad exekúcie, ktorý odôvodňovali podaním žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o pôžičke, určenie neplatnosti vyhlásenia o uznaní dlhu a súhlase povinných osôb s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, podanej 20. augusta 2010. Konanie je vedené na Okresnom súde Bratislava II pod spisovou značkou 14 C 161/2010. Odvolací súd poukázal na ustanovenia § 56 ods. 1 až 7 Exekučného poriadku a konštatoval, že zmyslom odkladu exekúcie je zabrániť nepriaznivým dôsledkom exekúcie, a to jednak na návrh povinného podľa § 56 ods. 1 Exekučného poriadku alebo podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku aj bez návrhu v prípade, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená. Konštatoval, že odklad exekúcie iba z dôvodu prebiehajúceho iného súdneho konania Exekučný poriadok neupravuje. Poukázal na novelu Exekučného poriadku (zák.č. 341/2005 Z.z.), v zmysle ktorej sa ustanovil zákaz vykonať exekúciu predajom nehnuteľnosti, ak je povinnému v konaní o určenie vlastníctva k nehnuteľnosti vykonateľným predbežným opatrením uložená povinnosť zdržať sa prevodu vlastníctva k tejto nehnuteľnosti. Bol toho názoru, že ani v takom prípade nič nebráni tomu, aby súdny exekútor napr. vydal upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti, prípustné však nie je túto exekúciu vykonať - t.j. uskutočniť dražbu počas účinnosti predbežného opatrenia. Vyslovil názor, že pojem „exekúciu nemožno vykonať“, však nie je možné stotožniť s pojmom splnenia predpokladu, že exekúcia bude zastavená. Dospel k záveru, že v napadnutom uznesení nebolo nijako zdôvodnené, prečo súd povolil odklad exekúcie s poukazom na ustanovenie Exekučného poriadku z dôvodu, že je predpoklad, že exekúcia bude zastavená a nebol uvedený ani jediný dôvod, pre ktorý je možné očakávať zastavenie exekúcie, okrem konštatovania, že

na Okresnom súde Bratislava II je vedené konanie pod spisovou značkou 14 C 161/2010 o určovacej žalobe podanej 20. augusta 2010. Uzneseniu súdu prvého stupňa teda chýba akékoľvek právne posúdenie veci v tomto smere. Nakoľko súd prvého stupňa vec nenáležite právne posúdil a nevykonal žiadne dôkazy pre ním prijatý záver, na základe ktorého povolil odklad exekúcie - t.j. o existujúcom predpoklade, že exekúcia bude zastavená, považoval dôvody uvedené v odvolaní oprávneného za právne relevantné. Preto s poukazom na ustanovenie § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie krajského súdu napadli povinní 1/ až 3/ dovolaním. Boli toho názoru, že súd prvého stupňa rozhodol správne a prebiehajúca exekúcia na vymoženie istiny vo výške 484 800 € by mala byť odložená až do skončenia konania na Okresnom súde Bratislava II, na základe ktorého bude rozhodnuté, či v prípade zmluvy o pôžičke a vyhlásenia o uznaní dlhu nejde o neplatné právne úkony. Namietali aj názor odvolacieho súdu, že súd prvého stupňa neodôvodnil, prečo povolil odklad exekúcie. Poukazovali na to, že súd prvého stupňa nemohol v exekučnom konaní riešiť konanie o určenie neplatnosti právnych úkonov, keďže toto je predmetom samostatného konania. Súd prvého stupňa dospel k správne mu záveru o predpoklade, že exekučný titul bude zrušený a v dôsledku toho bude zastavená aj exekúcia a akékoľvek ďalšie úvahy by neprimeraným spôsobom zasahovali do rozhodovacej právomoci súdu v inej veci. Práve z dôvodu, že Exekučný poriadok neupravuje všetky prípady, za ktorých je možné povoliť odklad exekúcie, je toto rozhodnutie výlučne na úvahe konkrétneho sudcu v konkrétnom prípade. Navrhli, aby dovolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Oprávnený vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dôvody dovolania nie sú dané a žiadal dovolanie zamietnuť a zaviazat' povinných 1/ až 3/ na úhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno dovolaním napadnúť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo dovolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Uznesenie odvolacieho súdu, ktoré napadli povinní 1/ až 3/ dovolaním, nemá znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd napadnutým uznesením zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie, dovolanie nesmeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu uvedenému v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. Dovolanie povinného preto podľa ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Prípustnosť dovolania povinných 1/ až 3/ by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p.

Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie

konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (vid' napríklad R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998 a č. 23/1998). Dovolatelia vady konania v zmysle § 237 písm. f) O.s.p. nenamietali a ani dovolací súd ich výskyt v konaní nezistil.

Povinní 1/ až 3/ namietajú skutočnosť, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia povinných boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), povinnými vytyčaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje aj na to, že pri zrušení rozhodnutia súdu prvého stupňa a následnom vrátení veci na ďalšie konanie, je odvolací súd povinný vysloviť v odôvodnení svojho zrušujúceho rozhodnutia právny názor na vec, ktorý slúži súdu prvého stupňa na usmernenie jeho ďalšej činnosti. Z jeho právneho názoru musí byť súdu prvého stupňa zrejmé, v čom spočíva naplnenie zrušovacích dôvodov podľa § 221 ods. 1, 2 O.s.p.,

najmä v čom spočívajú nedostatky dokazovania, skutkových zistení a skutkových záverov alebo prečo bolo právne posúdenie veci nesprávne. Vysloveným právnym názorom, a to či vo vzťahu k chybám hmotnoprávneho alebo procesnoprávneho charakteru, je súd prvého stupňa viazaný.

Nakoľko odvolací súd napadnutým uznesením zrušil uznesenie súdu prvého stupňa z dôvodu (§ 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p.), že nie je dostatočne odôvodnené, dovolanie povinných 1/ až 3/ podľa ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

V dovolacom konaní neboli povinní 1/ až 3/ úspešní a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo oprávnenému (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd priznal oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania spočívajúcu v odmene advokáta za 1 úkon právnej služby, ktorú poskytol oprávnenému vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu povinných 1/ až 3/ (Vyhláška č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Základnú sadzbu tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby určil podľa § 10 ods. 1, v spojení s ustanovením § 14 ods. 3 písm. e) a § 13 ods. 2 vyhlášky vo výške 1046,97 €, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu [§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky (t.j. 7,63 €)] predstavuje spolu 1054,60 €.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. marca 2013

JUDr. V. Magura v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

